

HET LIJDEN VAN CHRISTUS

*Gaat het ulieden niet aan, gij allen, die over de weg gaat? Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn smart, die mij aangedaan is, waarmede de Heere mij bedroefd heeft ten dage van de hittigheid van Zijn toom. **Klaagliederen 1:12***

Sympathie met lijdende mensen gaat verder dan het individueel bezorgd zijn. Meestal zal een bezorgd iemand ook andere mensen van zijn zorgen op de hoogte stellen. Hij vindt het dan zo erg dat hij anderen zal proberen te overtuigen van zijn gelijk, zodat ze zijn zorgen zullen delen. Het verdriet is voor hem zo groot dat de hemel van hem in het zwart en de aarde in een zak gehuld mag zijn. Vandaar dat Jeremia, die de zorgen van Jeruzalem zo duidelijk zag, klaagde over iedereen die de stad zonder klacht durfde te passeren. Hij zag de oude en schitterende stad belegerd door haar vijanden en ingenomen door hun woeste legers, zodat het haar lot was om geplunderd, uitgemoord, verbrand en verlaten te worden. Hij zag het bloed van haar zonen en dochters vloeien door de straten, haar huizen verwoest en haar heerlijke tempel verontreinigd en verwoest. Is het een wonder dat hij huilde en anderen opriep mét hem te huilen? Hij stelt Jeruzalem voor als een meisje dat ernstig gewond en dieptreurend aan de weg zit en uitroept in haar lieflijkheid en grote angst: "Doet het jullie, voorbijgangers, niets? Is er een groter verdriet dan dat van mij?"

In al de geschiedenisboeken is geen ramp vindbaar, die die van Jeruzalem evenaart. Er zijn vele steden verwoest, maar die ondergingen geen van allen zo'n storm van verschrikkingen. Ze zijn verteerd door hongersnood, uitgeroeid door de pestilentie of verwoest door oorlog, maar Jeruzalem ontmoette al dit kwaad tegelijkertijd, alsof de aasgieren op de gesneuvelden kwamen aanvliegen. Zo mooi Jeruzalem voordien was, zo verlaten is het nu. De vreugde van de hele aarde is nu de koningin van het verdriet. Hoe vreselijk was haar vernietiging! Als de druivenplukkers druiven trekken blijft een gedeelte hangen, maar hier is de kaalslag compleet; geen vrucht is vindbaar, de verlating is totaal. Hoe vreselijk is haar lot, hoe ontzettend haar schuld! Daarom riep de profeet in het vooruitzicht van uw verschrikkelijk oordeel tot alle volken: Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn smart, die mij aangedaan is.

Ik heb het vurig verlangen naar medeleven en medelijden ook nog in andere gevallen. Ik deel de

begeerte van Jeremia naar medeleven in zijn smart. U vraagt misschien wat voor smart ik heb en waarom ik klaag? Dan wijs ik naar het kruis en de Man van Smarten. Alle trouwe dienaren van Jezus Christus die hun Meester liefhebben verlangen ernaar dat hun hoorders om Hem treuren. Zoals de profeet voorspelde: Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en ze zullen over Hem rouwklagen. Als ze denken aan Golgotha en aan hun gewonde, bloedende Heere, zullen ze net als Jeremia klagen en hun Heere afschilderen als roepend aan het kruis: Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn smart, die mij aangedaan is. Alle eeuwen door is deze tekst zeer geliefd geweest in de kerkdiensten. Niet altijd in dezelfde toepassing, maar dikwijls aangepast aan een situatie, zoals Jeremia hem gebruikte in zijn eigen situatie: die van Juda en haar nationale situatie. Wij passen de tekst nu toe op de situatie van Jezus en Zijn lijden. We horen Hem zeggen: Gaat het ulieden niet aan, gij allen, die over de weg gaat? Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij, gelijk mijn smart.

Mijn eerste hoofdgedachte is: het lijden van Jezus Christus, de Zoon van God, is nooit geëvenaard. De tweede gedachte zal zijn: dat het lijden voor velen van groot belang is. Ik besluit met de vraag: Is het lijden ook voor u van belang? Ik bid de Heilige Geest, Die het ambt heeft om van de Heere te getuigen, om deze woorden in uw hart te brengen.

Het lijden van Jezus Christus, de Zoon van God, is nooit geëvenaard. Ik vertel u geen ijdel, romantisch verhaal, maar feiten. Ik hoop dat de bijzondere glorie van de Heere deze waarheid, door de getuigenis van Zijn Geest, zal bevestigen. Jezus, de eeuwige Zoon van God, kwam in eindeloze ontferming naar deze wereld, de menselijke gedaante aannemend. Nadat Hij de eer en heerlijkheid van de hemel verliet, vernederde Hij Zich tot geboorte in een stal en arbeid in een timmermanswerkplaats. Hij verbleef hier, lijdend als waarachtig mens aan al de zorgen en onvolmaaktheden van de sterfelijkheid. In onze natuur leefde Hij dertig of meerjaren, lijdend door armoede en arbeid. En aan het einde hiervan stierf Hij, zonder omringd te zijn door het applaus van het menselijk geslacht, maar genageld aan het kruis als een misdadiger of slaaf. Hij was een toonbeeld van smaad en schande, veracht en verworpen door de mensen.

Het lijden van de Heilige God kent zijns gelijke niet, allereerst omdat Hij zo'n waardig Persoon was. Die waardigheid maakte juist de Hem aangedane beledigingen zo ontzettend grievend. Koningen, filosofen en weldoeners zijn gestorven, maar nooit iemand als Hij, die Koning, Priester en Profeet was: de Koninklijke Zoon van God. God, die hemel en aarde maakte, was Eén met de Man, die aan

het kruis van Golgotha stierf. Wat een vernedering moet het voor Hem geweest zijn, die het afschijnsel was van de heerlijkheid van Zijn Vader en het beeld werd van de schande. Een onttroonde vorst is altijd een voorwerp van medelijden, net zoals een ex-generaal, die, eenmaal beroemd, nu bedelend aan iedere voorbijganger om geld vraagt. Wat zal ik dan van Hem zeggen, Die eenmaal in het middelpunt van de engelenlegioenen stond, de Koning der Koningen? Hij ontdeed Zich van de Goddelijke Majesteit; Hij nam vlees en bloed aan en werd zo een Mens tussen de mensen. Hij deed dit voor mensen, om tenslotte door hen veracht te worden.

Hij was hier onder de Zijnen, maar die hebben Hem niet aangenomen. In plaats van Hem te ontvangen hebben ze Hem naar de rechtszaal gesleept. Ze geselden Hem. Ze brachten Hem in de gewone zaal van de soldaten en spuugden Hem in Zijn gezicht. Hij werd geblinddoekt en gaven Hem vuistslagen. Zijn heilige taak werd bespot. Ze trokken Hem een oude krijgsmantel aan en brachten Hem naar buiten, roepend: "Zie, de mens". Ze nagelden Hem aan het kruis en terwijl ze stonden te kijken, riepen ze: "Als hij de Christus is, laat Hem dan van het kruis afkomen!" Ze verdraaiden Zijn gebeden, toen Hij zei: "Eloï, Eloï" maakten ze er van: "Hij roept Elia". Niets schandelijks werd Hem bespaard. En dit alles werd uitgestort over Een, Wiens voeten de grond waarop ze liepen, daardoor eer aandeden; Wiens blik in de ogen de wet voor de engelen is; Wiens woorden muziek in Gods oren zijn. Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen-, Hij is de Koning der Koningen en de Heere der Heeren! Denk er maar eens over of er een verdriet is, dat groter is dan wat Hem aangedaan is.

Er was in het lijden van onze Verlosser nog een opmerkelijk punt: Hij was volmaakt onschuldig. Veel mensen zijn onschuldig ter dood veroordeeld, maar géén van die mensen was totaal zonder zonde. In deze Man was zelfs geen smet van de zonde te vinden. Hij was geboren zonder neiging tot het kwade, omdat onze natuurlijke gezindheid niet in Hem aanwezig was. In Zijn leven deed Hij nooit iemand kwaad of was Hij nooit ongehoorzaam aan de wil van de Allerhoogste. Hij was absoluut volmaakt, zodat Hij kon zeggen tegen de Hem verzoekende Satan: De overste van deze wereld komt en heeft aan Mij niets. Dit is een verdriet dat nooit vergeten mag worden: Hij moest bloeden en sterven en zo lijden vanwege de zonde. Het is een vreselijke zielepijn en doodsbenauwdheid als de adem van de zonde alleen maar over de onschuld blaast. Hij is nooit schuldig geweest en nooit was bij Hem een zondig gevoel aanwezig. Toch werd de zonde Hem nu ten laste gelegd, om onzentwil. Hij stierf, beschuldigd van verraad en Godslastering. In Hem was geen zonde en nu werden de

zonden van mensen op Hem gelegd.

Daar, breng ze daar, de zonden van eeuwen. Stapel ze op Zijn rug: de zonden van mensen die leefden voordat Hij op de aarde kwam, de misdaden van duizenden, die begaan werden tijdens Zijn leven op aarde en de zonden van alle eeuwen sindsdien. Al uw en mijn zonden. Ze zijn allemaal bij elkaar gebracht, het zien van het totaal is afschrikwekkend. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg, maar de Heere heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen aanlopen. De onschuldige lijdt niet alleen, maar lijdt omdat de last van de zonde op Hem ligt. Dit moet de Zaligmaker hevige smart aangedaan hebben. U en ik zijn in zekere zin gehard onder de zonde. Daarom verschrikt de zonde ons lang niet zo als zij de volmaakte ziel van Christus verschrikte, waarin geen smet of vlek van zonde te vinden was. Jaren geleden werd eens iemand beschuldigd van moord.

Sommigen zagen in zijn kalme, bedaarde houding in de beklagdenbank een bewijs van zijn onschuld. Anderen beweerden juist het tegenovergestelde: onschuldige mensen zijn juist zeer ontsteld als ze van zo'n ernstige misdaad beschuldigd worden. Wie zo'n beschuldiging zonder emotie ondergaat moet haast wel schuldig zijn. Dit laatste lijkt zeer aannemelijk. Dat de onschuldige Christus zonde voor ons gemaakt werd, dat de toom Gods op Hem in plaats van ons rustte, moet in zijn ziel een onbeschrijflijke smart veroorzaakt hebben, die het teerste hart niet peilen kan. Was er ooit een waardige, die zoveel onwaardigs leed? Was er ooit een onschuldige, die in aanraking kwam met zo'n grote hoeveelheid zonden?

Maar er is nog veel meer wonderlijks in het lijden van Christus. Denk bijvoorbeeld aan de samenloop van smarten. Hebt u ooit opgelet dat als u in moeilijkheden bent, gewoonlijk een ander probleem naar de achtergrond verdwijnt? Als de noordenwind waait kan de zuidenwind natuurlijk niet waaien. En als we de zorgen van de zomer ondervinden, zijn die van de winter niet tegelijkertijd aanwezig. Het ene probleem vernietigt meestal het andere. Soms hebben we wel droefheid op droefheid te verwerken. Dat is niet gemakkelijk. Wat onze Verlosser betreft, het leek wel of elke vorm van smart Hem overviel in die vreselijke nacht. Alle stormen van ellende staken op in dat ontzettende uur: Hij had het moeilijk met Zijn eigen taak; Zijn vrienden verlieten Hem in plaats van Hem te verdedigen; Hij werd verraden door Zijn eigen volgeling; belast door valse getuigen; en vervolgd door onbetrouwbare mensen. Hij had niemand die Hem in bescherming nam en in deze situatie was het niet mogelijk dat Hij voor zichzelf pleitte. Lichamelijke smarten verergerden Zijn

zielesmart. Geen deel van Zijn lichaam ontsnapte aan het lijden. Zijn hele lichaam was het centrum van pijn, gloeiende koorts en als een smeltkroes van de dood. Van het met doornen gekroonde hoofd tot de bloedende voeten. Alles was gewond en verbrijzeld om onzentwil. En nog veel erger dan dit lichamelijke lijden leed Hij in Zijn hart, ziel en geest.

Als wij nog opgewekt kunnen zijn tijdens een ziekte, hebben we het nog niet zo zwaar. En misschien hebt u geen lichamelijke pijn als u terneergeslagen bent. Maar wanneer ziel en lichaam tegelijkertijd in zware pijn zijn, kun je met recht spreken van een zware marteling. Dat is het varen op grote wateren, waar alle golven en baren over de zeeman heen gaan. De hel van beneden werd tegen Hem opgezet; Satan gebod zijn legioenen al hun pijlen op Hem te richten. De hemel verborg de zon en liet de Lijder in koude duisternis. God verborg Zijn gezicht, zodat Hij riep: Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? De bewoners van de aarde leken samen te spannen om Hem uit te werpen. Er is, bij mijn weten, geen verzachtende omstandigheid in Zijn lijden geweest. Het was bitter, bitter en als er een mengsel mogelijk is, werd het een vermenging van gal en alsem. Alles was bitter, stormachtig en hartverscheurend. Als Hij dorst had, kreeg Hij geen druppel water, maar edik. Geen lichtstraal, want de zon is verduisterd. Geen vaste grond onder de voeten, want de aarde beeft en de rotsen scheuren. Hemel en aarde hebben zich samen verbonden tegen Hem. Terecht klinkt de klacht: Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn smart, die mij aangedaan is.

Ik wenste wel dat ik de taal bezat om dit thema goed onder woorden te brengen! Maar ik vraag u er op te letten dat er een uniek punt is in het lijden van de Zaligmaker, namelijk dat Hij dit lijden vrijwillig aanvaardde en volbracht. Als iemand voelt dat het niet anders kan, dan zet hij zich er toe zijn lot te dragen, maar Christus stond m geen enkel opzicht onder een macht die Hem zou beheersen. Hij stierf, maar zei: Niemand neemt het leven van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af. Hij wordt overgeleverd aan goddeloze mensen, terwijl Hij bij machte was Zijn Vader te bidden om Hem twaalf legioenen engelen te zenden. Hij zei geen woord tot Pilatus, maar Hij had tienduizenden woorden kunnen spreken als Hij gewild had. Hij koos ervoor ze niet te spreken, omdat Hij dan het plan van God niet zou hebben uitgevoerd en onze Verlossing niet teweeggebracht zou hebben.

Deze volmaakte vrijheid resulteerde in een dubbele taak: Hij moest niet alleen lijden, maar ook gewillig blijven tot het einde. Hij moest Zichzelf een goddelijke dwang opleggen om te blijven dragen, ook als z'n menselijke natuur het lijden beëindigd wilde zien. De menselijke natuur heeft ook zo'n voorstel gedaan, voorzover dit mogelijk is zonder te zondigen: Indien het mogelijk is, laat deze

drinkbeker van Mij voorbijgaan. Maar Zijn heilige ziel kwam zelf met de uitredding uit dit geschil: Maar niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. Het ligt niet in onze aard om onszelf over te geven aan smart. Als we onszelf al een keer overgaven in de handen van pijn of dood, zou het eenmalig zijn en we zouden daarna geen macht meer over onszelf hebben. Maar de Heere had macht over Zichzelf, en daarom heeft Hij Zichzelf vrijwillig tot een voortdurend offer gesteld, totdat Hij de geest gaf. Als u voor uw vaderland zou sterven moet u bedenken dat u de tol van de menselijke natuur slechts eerder betaalt, want eenmaal betalen móet u. Als ik vannacht voor u zou sterven, zou ik alleen het onvermijdelijke uur - wie weet hoe dichtbij dit is - van mijn sterven vervroegen. Jezus hoefde niet te sterven. Wat Zijn natuur aangaat was er geen enkele reden dat Hij ooit in een graf zou rusten. Deze dood kent geen voorbeeld : vrijwillig aanvaard en gedragen voor het welzijn van anderen. De liefde hield Zijn volmaakte wil zachtjes in haar macht, zodat Hij niet anders kon dan sterven. Uitgezonderd door de liefde was Hij totaal vrij in Zijn wil. Laten we Hem in ruil voor Zijn bijzondere offer onze diepste liefde geven.

Nog unieker wordt het als we zien dat Hij vrijwillig stierf voor Zijn vijanden. Vertel het overal maar, dat Jezus zijn leven neerlegde voor mensen die Hem haten en het loon van de ongerechtigheid liefhebben. Verkondig het in de hel, op de aarde en in de hemel! Laat het heelal het horen: Jezus stierf voor vijanden! Met Zijn laatste ademtocht bad Hij: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. Hij stierf voor mensen, die Hem haatten en Zijn dood zochten. Hij stierf voor hen, die geen schoonheid in Hem zagen, tenzij Hij een wonder liet zien. Hij stierf voor u en mij. En toch... hoe schaamteloos hebben de besten onder ons Hem beloond met kille liefde. Hoe schaamteloos leven sommigen door Hem als dank volledig links te laten liggen, alsof zij niets te maken hebben met de dood van Christus. Nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige willen sterven, hooguit zou iemand het nog voor een heel goed iemand overhebben. Maar: God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.

Luister hiernaar. Doven van oren, luister hier naar! Blinden van ogen, neem Zijn uitstekende liefde in uw op! Harden van hart, voel de kracht van Zijn daad! Christus stierf voor de goddelozen, schuldigen, onheiligen, dronkaards, onkuisen en voor de slechtsten onder de mensen. Hij wil hen reinigen, een einde te maken aan hun vernedering en hen vernieuwen als een bewijs van wat Goddelijke liefde kan doen. Deze mensen waren totaal verdorven, verslaafd aan hun zonden, zo verwaasd als een krankzinnige in zijn waanzin en doordrongen van de zonde als een melaatse door

de melaatsheid. Voor zulken stierf Christus. Hij gaf Zichzelf, niet voor virtuozen, maar voor zondaren. Hij kwam om te zoeken en zalig te maken, niet de goeden, maar de verlorenen. Voor zulke mensen stierf Hij, en daarom kent deze dood geen gelijke.

Een andere kroon op dit wonder is het feit dat Christus' lijden verzoenend is. Christus stierf en leed in plaats van anderen, en door dit lijden nam Hij de schuld van die anderen weg. Dit is de kern van Gods openbaring: Jezus Christus nam de zonden van anderen weg met Zijn allesreinigend bloed, door Zichzelf ten offer te stellen. Sommige filosofische theologen ontkennen de verzoening, maar ik vraag u geen aandacht aan hen te schenken, omdat ze al uw hoop op de zaligheid wegnemen. Wees er alert op dat er niets van het Christendom overblijft als de verzoening wegvalt. Het bloed is het leven in het Evangelie en als dit weggenomen wordt, is het ten dode opgeschreven. Wat ziet u als het verzoenend offer uit de preek weggenomen wordt? Lege plaatsen in de kerk, want de mensen zien dat er niets voor hen bij is. Het ontkennen van de leer van de verzoening van het bloed door Christus is hetzelfde als het Evangelie krachteloos maken en het christendom doden. Waarom zijn hier vanavond alle plaatsen bezet? Niet om een of ander prachtig feest te vieren, want dit aantal zit er het hele jaar door. Waarom komen de mensen? Om de prachtige kleding van een man te bewonderen? We zijn niet gericht op de mode. Om prachtige muziek te horen? Die hebben we niet. Om een welsprekend redenaar te horen? Nee, want ik heb mij nooit op welsprekendheid toegelegd. Ik heb alleen Christus gepreekt met mijn hele ziel en Hem getoond als de Verlosser van mensen.

Daarom dringen de mensen het huis binnen en zolang Christus voorgesteld zal worden in een taal die zij verstaan, zullen ze blijven komen. De mensen hebben behoefte aan een Verlosser, zoals een hongerige behoefte heeft aan brood en een dorstige smacht naar water. De mensen weten dat het gepredikte datgene inhoudt wat ze nodig hebben. Nieuwe theorieën houden het niet lang uit, maar al zevenentwintig jaren wordt de aandacht van de mensen vastgehouden door niets anders dan de naam van Christus en de waarheden van het kruis, het bloed en het woord: Geloof in Christus en leef. Daarom preek ik het aloude Evangelie, dat meer muziek bevat dan alle muziekinstrumenten bij elkaar. Als u vergeving van uw zonden zoekt, is het te vinden bij Jezus Christus en nergens anders. Schouwt het aan en ziet of er een smart zij, gelijk aan Zijn smart. Geen hellesmart of andere smart kan de zonde wegnemen, dan alleen de smarten van Christus. Zoek naar de eindeloze verdienste van de Gekruisigde. Keer u niet af, maar zoek Hem nu!

Velen hebben groot belang bij het lijden van Jezus is onze tweede gedachte. Ik wenste wel dat ik u

Hem duidelijk kon laten zien. Ik zie Hem voor me. Ik zie hoe Zijn moede ogen zich sluiten en ik zie Zijn hoofd gebogen over Zijn borst. Ik zie en bewonder Hem. Verdrietig zie ik de wonden die de spijkers in Zijn handen en voeten maakten. Ik zie Zijn hart breken. De dood van Mijn Heiland is alles voor mij; Zijn leven en sterven blijf ik bewonderen. Het beweegt mijn gemoed, doet mijn tranen vrijuit lopen en maakt mijn hart week. Is het ook niet een krachtig middel voor anderen? Ik hoor iemand vragen: Wat voor goeds heeft dit lijden een ander nu gebracht? Ik zal u wat vertellen: duizenden hebben in dit lijden van Christus hét geneesmiddel voor hun wanhoop gevonden. Lees de biografieën maar van bekeerde mensen waarin u veel momenten zult vinden, waarin ze op het punt stonden zelfmoord te plegen.

Slechts een blik op de gekruisigde Verlosser gaf hen weer nieuwe hoop en rust. U hoeft niet eens te lezen; vraag elke godvrezende onder uw kennissen en zij zullen u vertellen dat alleen de wonden van Jezus de bron van hun hoop waren en zijn. Velen van u kunnen uit eigen ervaring bevestigen dat alleen een blik op Christus de wanhoop over de zonde kon wegnemen. Automatisch komen ook mijn eigen herinneringen naar boven. Hoe bijzonder bitter was mijn smart, donker waren de dagen, vreselijk de nachten totdat ik Hem zag, hangend aan het kruis, en mijn toestand veranderde van voortdurende smart in eeuwigdurende blijdschap. Ik kan het niet onbewogen aanhoren als Hij onteerd wordt. Denkt u dat wij, die al het licht van Hem ontvangen, luchtig over Hem kunnen denken? Ik bid dat het nooit zover mag komen. Wij hebben een groot en blijvend belang bij Jezus, want Hij heeft voor ons de duisternis veranderd in licht.

De smarten van het kruis hebben bij anderen een totale levensverandering veroorzaakt. De apostel Paulus had het plan christenen te achtervolgen in Damaskus. Maar een stem zei: "Ik ben Jezus, die gij vervolgt". En zijn gemoed veranderde zo volledig dat hij de grootste onder alle predikers van Christus werd. De meesten onder u hebben wel gehoord van kolonel Gardiner, een losbandig officier, die zich, evenals zoveel andere militairen, overgaf aan een leven van wellust. Op een nacht had hij een afspraak van een bijzonder slecht soort en was hij al een uur te vroeg op de plaats van bestemming. Terwijl hij daar alleen wachtte zag hij op de muur de Verlosser aan het kruis hangen. Hij dacht Hem te horen zeggen: "Ik deed dit allemaal voor u, wat hebt u voor Mij gedaan?" Hij ontvluchtte het huis en vanaf dat moment werd hij een van de trouwste dienaren van Christus.

Zulke wonderen zijn er altijd al geweest en zullen er altijd blijven. U hoeft niet zo ver te zoeken om ze te vinden. Als u goed luistert kunnen velen u vertellen dat de blik op Christus hun leven

volkomen veranderde, zodat het een wonder was voor allen die hen kenden. De verandering in het leven van mensen na het zien op het kruis van Christus is even wonderlijk als dat de Niagara van haar eeuwenoude patroon afweek en van het ene op het andere moment in tegenovergestelde richting begon te stromen. De verandering in het leven van mensen is even opzienbarend als dat een rivier terugvloeit naar haar bron of de nacht zo helder is als de dag. Het is met niets te vergelijken; iets heerlijks. Degenen die de verandering ondergaan hebben lachen om het ongeloof. "Wat", zeggen ze, "is het kruis niet waar?" Zeg tegen een genezen melaatse, lamme of blinde eens dat alles berust op een misverstand. Als enig antwoord zou hij u zeggen: "Zo aan uw opmerking te horen, ziet u het totaal verkeerd". Vervolgens zou hij u links laten liggen. Zaken van daadwerkelijke ervaring kunnen tegengesproken, maar niet weerlegd worden. Mensen mogen zeggen wat ze willen, maar wij zijn nog steeds verbaasd over het door God gewerkte wonder aan onze zielen.

Denk ook eens aan de macht die het kruis heeft om mensen te bekwamen tot heldhaftige daden. Ik zal nooit vergeten dat ik eens Livingstone de hand drukte. Ik reken het tot een van de grootste voorrechten dat mij in mijn leven overkwam. Vele mensen, ook die van de wereld, denken hem een bijzonder eervolle positie toe. Het was de liefde van Christus die hem het onbegaanbare Afrika deed ingaan en tussen de heidenen deed sterven. Hij was niet de eerste die blijmoedig bezweek aan het klimaat en stierf tussen vreemdelingen voor het kruis van Christus. Kijk maar naar Moffat en John Williams. De laatste stierf in Erromanga voor Christus' zaak. Ze zijn slechts nakomelingen van een machtig leger dat het leven niet dierbaar achtte om Christus' wil. Denk aan de eerste eeuwen: hoe mensen zich begaven naar de pijnbank om gemarteld te worden, naar de brandstapel om verbrand te worden en naar de arena om verscheurd te worden door wilde dieren. En dat alles om Christus' wil! Slechts een klein teken van Christus was genoeg om veel mannen en vrouwen zover te krijgen dat ze de dood trotseerden en de vlammen tartten. Het Romeinse Rijk met al zijn legioenen en wreedheden was niet bestand tegen de onbeduidende, ongeletterde, bescheiden, maar ernstige en vurige volgelingen van de Heere Jezus. Het lijden van Christus maakte hen sterk om te lijden.

Later eeuwen laten ons hetzelfde zien. Ook in ons land zijn tot heden ten dage helden van het kruis aanwezig. In Smithfield werd mannen en vrouwen, als de zon nauwelijks op was, bevolen de brandstapel te beklimmen en terwijl ze brandden werd gezien hoe ze in hun handen klaptten en juichten: "Niemand dan Christus! Niemand dan Christus!" En hoe waren de mensen dan, die hen omringden? Er waren wrede mensen en onbeschofte priesters, maar er verschenen ook mannen,

vrouwen en kinderen, van wie de geschiedenis vertelt dat ze kwamen om te leren hoe ze moesten sterven. Dat is pas echt bijzonder! Ze wilden de weg leren voor als het hun beurt zou zijn. Want het denkbeeld om toe te geven aan het pausdom en Christus te verloochenen kwam niet in hun hoofd op. Zelfs kinderen leerden op de knieën van hun moeder zo veel van het lijden van Christus dat ze onoverwinnelijk werden. En wij zouden ook bereid moeten zijn als het weer nodig zou zijn. Want de oude naam en de oude liefde leven nog steeds voort in de harten van de christenen van vandaag, met al hun gebreken en tekortkomingen. Maar als het tot strijd kwam zouden we, geleid door de hand en genade van God, evenals onze voorouders, weer klaarstaan om ons geloof met ons bloed te bezegelen. Dit is wat het kruis doen kan: het maakt mensen bekwaam om te lijden voor Zijn naam.

Nu is uw vraag wat u met het kruis van Christus in het gewone leven aanmoet. Het maakt mensen die de lijdende Verlosser liefhebben geduldig in hun dagelijkse zorgen en smarten. Ze leren de zonde te haten door het zien op de zware strijd, waardoor de verlossing verkregen werd. Ze leren oprecht te zijn omdat ze zien met welke prijs ze gekocht zijn. Ze leren zichzelf te verloochenen aan de voeten van de Gekruisigde. Al dit goede leert het kruis hun, zodat ze leren leven en sterven. Dit donkere kleed, dat een sombere schaduw met zich meeneemt, herinnert me aan een meisje dat al vroeg de Heere liefhad. Ook op haar sterfbed, toen elke ademhaling een kwelling was, vond ze haar blijdschap en rust in haar Goddelijke Verlosser. Ze was de maar ter van een soldaat en schaamde zich er niet voor in het gezelschap van Gods geminachte volk te verkeren. In haar pijn en doodsstrijd vond ze kracht in de leer van het kruis. In de dood lag voor haar de overwinning.

Houd Uw kruis voor mijn brekende ogen. Jezus, mag ik U zien als ik niets anders meer kan zien. Als ik u zie durf ik de doods- lorde aan door. Ik zal de dood uitdagen, zoals Simson de leeuw uitdaagde. Ik zal honing in de dood vinden als u er bent. Het sterven is geen dood, als de dood van Christus het leven van onze ziel is.

Dit is het wat duizenden mannen en vrouwen aan Jezus gehad hebben. Ze zijn Hem niet voorbijgegaan, maar bogen voor Hem en vonden leven, licht, vreugde, volmaaktheid en de hemel.

Ik besluit met een oproep: **Wat heeft u voor belang bij Hem?**

Gaat het ulieden niet aan, gij allen die over de weg gaat? Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn smart.

Ik geloof dat Christus niet veel betekent voor sommigen onder ons. Ik bedoel degenen die het goed

gaat indeze wereld, U stijgt op als een ballon, u bent gevuld en opgeblazen met welvaart U heeft zoveel geld als u wenst. Het gaat n voor de wind zonder Verlosser. U hebt uw deel in dit leven. Ik verbaas me er niet over als u Hem de rug toedraait en veracht en bekent dat u Hem niet nodig hebt. We zullen elkaar op een andere dag terugzien Dan zal alle wijn verzuurd en al het goud verteerd zijn. Al het genot zal als de ochtenddauw voor de brandende zon van de zorgen verdwenen zijn. Maar op dit moment is Christus niets voor. Het is somber en vervelend voor u om over Hem te horen.

Maar is hier iemand met een bezwaard hart aanwezig? Zijn er niet velen die zich bewust zijn van hun schuld? Bent u zondig en wilt u juist zonder zonde zijn? Bent u schuldig? Zoekt u vergeving? Dan is juist het kruis iets voor u! Keer u om en kijk naar Jezus. Kijk totdat uw ogen gevuld zijn met tranen. Zeg nadat uw tranen verwijderd zijn: "Ik begrijp alles nu. Jezus stierf in mijn plaats Ik heb vergeving ontvangen. Mijn Vader heeft mij aangenomen Ik ben Zijn kind en ben blij hierom". Schuldigen, voor u is er iets in Christus, omdat Hij als rechtvaardige voor onrechtvaardige!! stierf, om ze tot Christus te brengen.

Misschien is hier iemand anders, die niet zozeer last heeft van een schuldgevoel als wel van een gevoel van doelloosheid in het leven. Misschien herkent u dit: "Ik heb geen doel in het leven Ik loop als een blind paard in de molen, maar kom niets verder. Het ergste is dat ik niet eens weet waarvoor ik ploeter. Om mijn kinderen op te voeden? Dat is al een gepasseerd stadium; ze hebben hun eigen leven. Ik weet niet wat ik verder nog moet doen. Er lijkt geen doel te zijn waarnaar ik nog kan streven".

De smarten van de Meester zouden u kunnen helpen De Rode Kruisridder voelde zich sterk in de strijd tegen de Saracenen omdat hij het kruis van Christus op zijn arm droeg (hoewel hij een denkfout maakte, want Christus wil niet dat wij met dodelijke wapens zullen vechten). Als u een echte kruisridder wordt door te leven voor de eer van Christus zult u echt enthousiasme in uw binnenste en een doel in uw leven ontdekken, dat u nooit zal vermoeien. De liefde van de Gekruisigde zal een bron van kracht voor uw hart worden. Het zal u wonderlijk sterk maken en u een grote beloning en overwinning brengen. Als ik geen levensdoel had, zou ik mezelf aan Christus geven en anderen beginnen te vertellen over Zijn dierbare Naam. Misschien zou ik harten winnen voor Gods liefde. Ik weet niemand waar ik mee zou willen ruilen, zolang ik de gelegenheid heb de roem en naam van Christus, mijn lijdende Heere en koninklijke Meester, te verbreiden.

Misschien is het uw grote wens om nuttig te zijn voor anderen. Als u zo bent, wilt u alleen iets wezenlijks tot stand brengen. De wereld vervalt van kwaad tot erger; er is verschrikkelijk veel kwaad om ons heen. En u zegt: "Ik wil goed doen". Vriend, draai u om en kijk naar Christus' lijden. Is er een steunpunt in om van daaruit iets goeds te bereiken? Het bewegen van rotsen en bergen vraagt een onwaarschijnlijke kracht. In onze situatie is geen stoomkracht of dynamiet nodig, maar iets sterkers: slechts een klein deeltje van de leer van het kruis zal alle muren van misverstand omverwerpen en alle kerkers vol ellende openbreken. Kom tot Christus en kijk of u in de kracht van de Heilige Geest geen onweerstaanbaar middel kunt vinden om alle mensen goed te doen.

"O", zegt iemand, "ik geloof niet eens in Hem". Waar gelooft u in? Wat het dan ook is, probeer het te gebruiken om goed te zijn voor uw medemensen. Zend zendelingen uit in de stad om te verkondigen waarin u gelooft. Wees redelijk en kom verder dan alleen anderen te wijzen op fouten. Sommige mensen lijken zo verzot op afbreken. Waarom ook niet eens iets opbouwen? Je zegt dat christenen niets goeds doen. Doe het zelf dan in ieder geval wel. Bezoek de stervenden, ga naar de zieken, trakteer hen op uw filosofie en troost hen met het mengsel van uw wetenschappelijke twijfels. Ga uw gang. Als iemand zegt dat het huidige geneeskundige systeem niet eerlijk is, vraag ik: "Hebt u een alternatief? Zo ja, werk eraan! Train doktoren en bouw ziekenhuizen". Als u dan niet in God of Christus gelooft, zend dan uw eigen zendelingen uit. Verlicht de heidenen door hun te vertellen dat er geen God, zonde, hel, hemel, ziel of iets dergelijks is. Ga naar het centrum van Afrika en breng de inwoners af van hun bloedige bijgeloof en bekeer ze tot uw wetenschapsleer. Als u een Evangelie hebt, verberg het vooral niet. Wat?

Heeft u geen ijver in die richting? Waarom niet? Er is geen bijzonder nut in gelegen, is het wel? Het is uw geld niet waard. Ellendige vertroosters! Armzalige heelmeeesters, die niet kunnen genezen! Als u wilt weten of er een kracht in het kruis aanwezig is, moet u een dag meelopen met een stadszending. Kies een goed iemand en u zult zelf zien hoe het Evangelie van het kruis in staat is te vertroosten, bedaren, bemoedigen en op te heffen. En toch geloof ik er niet in, hoor ik u zeggen. Een oud, en waar gezegde zegt: Neem de proef op de som. Een schip loopt vol met water en u gelooft niet in pompen. Dat is goed, dan pomp ik wel. U wilt liever discussiëren. Ga uw gang, maar intussen pomp ik door. Laat iedere christen praktisch gebruik maken van het kruis van Christus en daarmee doorgaan. En als mensen niet eens onderzoeken willen wat de uitkomst is, is hun ongeloof irrationeel en niet te verontschuldigen. De consequenties zijn voor de desbetreffende personen.

Onze handen zijn rein van hun bloed.

Vriend, als het nu eens zo blijkt te zijn dat u belang hebt bij het kruis van Christus, omdat Christus u daar verlost van uw zonden? Wat als Hij u daar kocht en meent dat u Zijn eigendom bent? Dat u Zijn eigendom bent zodat Hij u zalig zal maken? Als Hij u, door te sterven, kocht voor het eeuwige leven en u verzekert van een plaats aan de rechterhand van God om samen met Hem te regeren? "O, als dat zo is, zou ik zeker komen", zegt u. Kom dan maar, want het is waar: iedereen die in Hem gelooft, heeft het eeuwige leven Als u een minuut terug geloofde, heeft u niet alleen het leven, maar het eeuwigdurend leven. Een leven waaraan nooit een einde komt U hebt de hemel en de zegeningen van de aarde, als u gelooft in Jezus.

Maar als u zegt: "Ik wil niets met Jezus te maken hebben" Neem dan die beslissing weloverwogen voor u zelf. Als Christus het niet waard is om begeerd te worden, zeg dat dan met nadruk Als er een duidelijke beslissing genomen wordt, heb ik hoop. Ik vind het vreselijk als mensen blijven zeggen: "Ik hoop dat het op de een of andere manier goed zal komen". Twijfel niet langer, maar neem een beslissing. Wilt u Christus wel of niet? Zeg ja of nee! Ik vraag u uw beslissing op te schrijven als u straks thuiskomt. Is Christus uw bezit of niet? Zit weloverwogen neer en schrijf: ja, mijn God, ik vertrouw op de verdiensten van Uw dood of: Hij is totaal de mijne niet. We hebben ervaren dat sommigen troost putten uit zo'n beslissing. Er was eens een arm meisje dat al lang een christen was, maar door ziekte erg terneergeslagen werd. Haar dominee kwam langs en vroeg: "Suzan, hoe is het met je hoop?", waarop ze antwoordde: "Meneer, ik ben bang geen christen te zijn. Ik heb de Heere Jezus Christus niet lief".

Hij vroeg: "Waarom? In het verleden leek je dit wel te doen of deed je alsof?" Haar antwoord hierop was: "Ik ben bang dat ik mezelf misleid heb, en dat ik Hem niet lief heb". De dominee liep even een eindje en schreef op een stuk papier: Ik heb de Heere Jezus niet meer lief. De dominee vroeg haar deze zin te ondertekenen. Dat weigerde ze pertinent. Ze had het papier liever in duizend stukken willen verscheuren dan het te ondertekenen. Als reden om niet te ondertekenen zei ze: "Ik hoop dat het niet waar is. Ik denk dat ik Hem toch liefheb". Zorg dat u te weten komt waar u staat. Kies tussen Baal of God. Kies de ene of de andere weg. Ik hoop dat God u helpt vanavond te kiezen, vóórdat u móét kiezen als de hemelen zullen branden, zon en maan verdwenen zullen zijn en de aarde zal schudden op haar fundamenten en de trompet gehoord zal worden. Kom tot het Godsgericht! Kom tot het oordeel! Dan zal daar de Rechter, de Gekruisigde, wiens zorgen al de

andere overtroffen, maar wiens Glorie onbeschrijflijk is, rechtspreken. Hij zal de bokken scheiden van de schapen. Uit Zijn mond zal het eindoordeel klinken, dat ieders lot zal bezegelen.

God zegene ieder van u afzonderlijk. Ik bid dat u voor altijd het bezit van God mag zijn.

Amen, ja amen.

